

ת.צ.

בבית המשפט המחוזי

בלוד

אוהד ברבי (עו"ד) ת.ז. 029418662

בעניין שבין:

מרחוב עזר ויצמן 12, הוד השרון

ע"י ב"כ עוה"ד אסף כהן

מרחוב ויצמן 72, תל אביב 6230801

טל: 077-3305520 ; פקס: 03-6206318

המבקש

(התובע)

נגד

אלוניאל בע"מ ח.פ. 511752677

געש 6095000

המשיבה

(הנתבעת)

מהות התובענה: כספית, צו עשה.

סכום התביעה האישית: 23 ₪.

סכום התביעה הקבוצתית: בלתי ניתן להערכה. מעל 2,500,000 ₪.

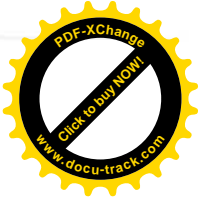
בקשה לאישור תובענה כייצוגית

בהתאם להוראות חוק תובענות ייצוגיות תשס"ו – 2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות") מתכבד המבקש להגיש בקשה לאישור תובענה כייצוגית.

כל ההדגשות אינן במקור אלא אם נאמר אחרת.

פ דב :

המשיבה היא רשת מזון מהיר מהבולטות בעולם ובישראל. המשיבה פועלת בישראל עשרות שנים ושמה המסחרי, "מקדונלד'ס", הולך לפנייה. אין צורך להכביר מילים בעניין זה. המשיבה מפעילה כ – 200 מסעדות בכל רחבי הארץ וכן מפעילה אתר האינטרנט בכתובת [http s://www.mcdonalds.co.il](http://www.mcdonalds.co.il) ואפליקציה סלולרית. את מוצרי המשיבה ניתן לרכוש בשלושה אופנים:

א. הראשון¹: הגעה ואכילה באחת מ – 200 מסעדות המשיבה הפרושות בכל רחבי הארץ (להלן: "אכילה במקום").

ב. השני: ביצוע הזמנה באתר המשיבה/אפליקציה ואיסופה מאחד מסניפים המשיבה (TAKE AWAY) (להלן: "איסוף עצמי").

ג. השלישי: ביצוע הזמנה באתר האינטרנט/אפליקציה וקבלתה למקום המבוקש (להלן: "שירות המשלוחים"). קבלת המוצר במשלוח מותנית בהזמנה בסכום מינימלי² ובתשלום דמי משלוח בסך של 12 ₪³ (להלן: "דמי המשלוח").

כפי שיפורט להלן, למרות שמוצג ללקוח ולכל הפחות כך מבין כל לקוח סביר כי העלות היחידה הכרוכה בקבלת המוצר במשלוח הינה דמי המשלוח, בפועל הסכום אותו משלם הלקוח עבור קבלת המוצר במשלוח גבוה יותר.

שכן, קבלת המוצר במשלוח כרוכה בתשלום מסוה נוס , שמקורו בכך שמחיריהם של המוצרים שנרכשים באמצעות שירות המשלוחים גבוהים יותר ממחיריהם של אותם מוצרים בדיוק כאשר אלה נרכשים באכילה במ וס/או באיסו עצמי.

המשיבה כמובן שמסתירה מפני לקוחותיה את ההבדל במחירים ובכך למעשה גובה מהם עבור קבלת המוצר במשלוח סכום גבוה מזה שהסכימו לשלם, ולמצער ובוודאי מטעה אותם לסבור כי העלות היחידה הכרוכה בקבלת המוצר במשלוח הינה דמי המשלוח "המוצהרים".

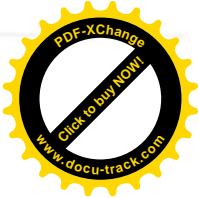
פשיטא, שאילו לקוחות המשיבה היו יודעים כי הסכום אותו הם משלמים דא פאקטו עבור קבלת המוצר במשלוח גבוה יותר מדמי המשלוח המוצהרים, במקרים רבים הם היו נמנעים מלבצע הזמנה בשירות המשלוחים ובמ וס זאת בוחרים לרבלם באיסו עצמי או באכילה במדום ולחילופי כלל לא היו מבצעים הזמנה מהמשיבה.

ועוד. המשיבה גם מגדילה ומסתירה מפני לקוחותיה כי "הארוחה" הסטנדרטית הנמכרת בשירות המשלוחים כברירת המחדל היא בעצם ארוחה "מוגדלת" ידירה יותר, ובתוך כך למעשה מוכרת להם מוצר שכלל לא ביקשו לרכשו וכלל לא ידעו שרכשו.

לפיכך, מוצע להגדיר את הקבוצות באופן הבא:

כל לקוחות המשיבה שעשו שימוש בשירות המשלוחים ושילמו עבור המוצרים שרכשו סכומים העולים על מחיריהם באיסוף עצמי או באכילה במקום.

¹ בשל "הגבלות הקורונה" נכון למועד הגשת בקשת האישור אפשרות זו אסורה.
² נכון למועד הגשת בקשת האישור מדובר על הסך של 85 ₪.
³ נכון למועד הגשת בקשת האישור.

וכן:

כל לקוחות המשיבה אשר רכשו ארוחה בשירות המשלוחים ושילמו עבור "ארוחה מוגדלת", יקרה יותר מבלי שידעו שהזמינו "ארוחה מוגדלת".

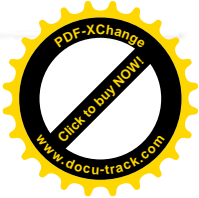
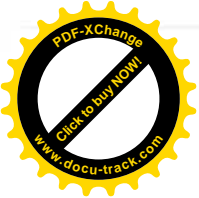
העונות:

1. המבקש אזרח ותושב ישראל ומתגורר בכתובת אשר בכותרת.
2. המבקש לקוח ותיק של המשיבה ובמשך שנים רבות פקד את סניפיה במקומות רבים בארץ. המבקש נהג לרכוש בסניפי המשיבה מוצרים בודדים (כגון המבורגים, צ'יפס, שתייה וכו') ובמקרים רבים גם רכש "ארוחות"⁴ (להלן: "ארוחות").
3. את הארוחות ניתן "להגדיל" ובתוך כך לקבל עם המנה העיקרית (שלא ניתן להגדילה – כגון המבורגר) תוספת (כגון צ'יפס) "גדול" או "ענק" (במקום "רגיל") וכן שתייה⁵ "גדולה" או "ענקית" (במקום "רגילה").
4. למיטב ידיעת המבקש, במרוצת השנים הוא עשה שימוש מינימלי, אם בכלל, בשירות המשלוחים.
5. ביום 20.10.20 חפץ המבקש (וזוגתו ובנה) לאכול ממוצרי המשיבה ולקבל לידיו את המוצרים במשלוח. המבקש הזמין באמצעות האפליקציה 2 ארוחות: "**קלאסיק מומבי**" ושילם עבורה סך של 56 ₪ ו- "**ארוחת ילדים**" ששילם עבורה 27 ₪. בנוסף רכש 3 מוצרים בודדים: שתייה מסוג של "**פויז טי אפרסק**" ושילם עבורה סך של 6 ₪, המבורגר מסוג של "**מיני דויאל**" ושילם עבורו סך של 10 ₪, המבורגר מסוג של "**ביג מק**" ושילם עבורו את הסך של 19 ₪ ו- "**טבעות בצל**" ושילם עבורם את הסך של 14 ₪.
6. **המברש גם שילם ס' של 12 ₪ עבור דמי משלוח ובס' הכל שילם עבור הזמנתו את הס' של 138 ₪.**

א' החשבונית מצורפת כנספח א'.

7. כאשר המבקש ביצע ההזמנה, הוא הניח והאמין שהעלות היחידה הכרוכה בקבלת המוצר במשלוח הם אותם דמי משלוח, שכן לא זאת בלבד שאי שום זכר לכל עלות נוספת אלא שדמי המשלוח כשם כ הם: העלות שעל הצרכ לשלם עבור דבלת המוצר במשלוח.

⁴שילוב של מספר מוצרים כגון: המבורגר, צ'יפס ושתייה ותשלום מחיר מופחת ביחס לרכישת כל אחד מהם בנפרד.
⁵כשהדבר אפשרי

8. המבקש אפילו לא העלה על דעתו כי קבלת המוצר במשלוח כרוכה בעלות נוספת מוסוות שמקורה **בפער במחירי אותם המוצרים עצמם**, שבפועל יביא לכך **שהמבדש ישלם עבור דבלת המוצר במשלוח סכום גבוה יותר מדמי המשלוח**.

9. זאת על אחת כמה וכמה, מקום בו מלכתחילה קיים **הכרח להזמיני בסכום מינימלי**, כך שאמונתו של המבקש כי הזמנת המוצר במשלוח אינה כרוכה בעלויות נוספות מעבר לדמי המשלוח, קיבלה משנה תוקף.

10. המבקש גם הניח והאמין כי בדומה לרכישה באכילה במקום או באיסוף עצמי וכך גם ההיגיון הפשוט, **שבירת המחדל** בהזמנה בשירות המשלוחים הינה ארוחה "רגילה" (כפי שרצה המבקש לרכוש) ולא "מוגדלת" בעלות גבוהה יותר.

11. לאחר קבלת ההזמנה התגלו למבקש מספר דברים :

א. למרות שהזמין את **ברירת המחדל** של ארוחת "קלאסיק מומביי" ולפיכך ציפה לקבלת ארוחה "רגילה" (וכך גם רצה), בפועל קיבל ארוחה "מוגדלת" הכוללת "ציפס ענק" ושתייה בנפח של 1/2 ליטר. כזכור, המבקש שילם עבור ארוחה זו את הסך של 56 ₪.

ב. מחיר ארוחה "רגילה" מסוג של "קלאסיק מומביי" שמוזמנת בשירות של איסוף עצמי או באכילה במקום עומד על הסך של 47 ₪. המבקש הוסיף ומצא שכאשר מוזמנת אותה ארוחה "מוגדלת" בשירות איסוף עצמי או באכילה במקום, מחירה הוא הסך של 55 ₪. כלומר, **המבדש שילם סכום נוסף של 9 ₪ עבור הגדלת הארוחה שכלל לא רצה בה ובכל מרה שילם בנוסף לדמי המשלוח של אחד יותר עבור אותה ארוחה בשל דבלת המוצר במשלוח**.

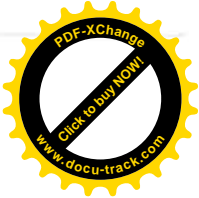
יתירה מזאת כאשר רוכשים ארוחה ענדית באכילה במדום או באיסוף עצמי נפח השתייה שמתדבל הינו 735 מ"ל בעוד שנפח השתייה שסופ **למבדש הוא 0.5 ליטר בלבד**.

ב' צילומי מסך של המוצר ארוחת "קלאסיק מומביי" מצורפים כנספח ב'.

ג. בעוד שהמבקש שילם עבור "ביק מק" את הסך של 19 ₪, עלות המוצר בשירות איסוף עצמי ובאכילה במקום הינה סך של 17 ₪. כלומר, **המבדש שוב שילם בנוסף לדמי המשלוח סכום שני שדלים יותר עבור דבלת אותו מוצר בדיוק – במשלוח**.

ג' צילומי מסך של המוצר ביג מק מצורף כנספח ג'.

12. המבקש הופתע והתאכזב מאוד מתוצאות בדיקותיו.

13. אילו המבקש היה יודע שבפועל עלות קבלת המוצרים במשלוח גבוהה יותר מדמי המשלוח, ככל הנראה הוא היה נמנע מלבצע את ההזמנה במשלוח והיה פונה לקבלה באיסוף עצמי ולחילופין ובשל העלות הגבוהה הכרוכה בקבלת המשלוח, היה מוותר בכלל על ההזמנה מהמשיבה.
14. באותו אופן, המבקש כלל לא רצה להגדיל את הארוחה ולשלם יותר בגינה. אילו היה יודע כי בביצוע ההזמנה בשירות המשלוחים **ברירת המחדל** הינה רכישת ארוחה "מוגדלת" ואין אפשרות להזמין בשירות המשלוחים ארוחה "רגילה", ככל הנראה הוא לא היה מזמין את הארוחה.
15. **פשיטא שבהסתרת המשיבה את העובדות במלוא וכהוות המשיבה למעשה שללה ושוללת מהמברש ומכלל ל וחותיה את האפשרות לבצע בחירה ורכישה מושכלת וממילא מביאה אותם להוציא מכיסם סכומים שלא ידעו וממילא לא רצו או הסכימו להוציא.**
16. ועוד. המבקש הוסיף ומצא שהגדלת הארוחות וההבדל בין מחירי המוצרים כאשר אלה נרכשים בשירות המשלוחים, מאפיינת חלק ניכר ממוצרי המשיבה. להלן טבלה המרכזת מספר מוצרים לדוגמא וממספר סניפים לדוגמא:

שם המוצר	אכילה במקום	איסוף עצמי	משלוחים
ארוחת מק רויאל	45 ₪ (רגילה – הכוללת שתייה בנפח 400 מ"ל)	45 ₪ (רגילה – הכוללת שתייה בנפח 400 מ"ל)	54 ₪ (ענקית – הכוללת שתייה בנפח 500 מ"ל)
	53 ₪ (ענקית – הכוללת שתייה בנפח 735 מ"ל)	53 ₪ (ענקית – הכוללת שתייה בנפח 735 מ"ל)	
ארוחת ביג מק	36 ₪ (רגילה – הכוללת שתייה בנפח 400 מ"ל)	36 ₪ (רגילה – הכוללת שתייה בנפח 400 מ"ל)	45 ₪ (ענקית – כוללת שתייה בנפח 500 מ"ל)
	44 ₪ (ענקית – הכוללת שתייה בנפח 735 מ"ל)	44 ₪ (ענקית – הכוללת שתייה בנפח 735 מ"ל)	
מק רויאל	28 ₪	28 ₪	30 ₪
ביק מק	17 ₪	17 ₪	19 ₪

ד' צילומי מסך של המוצרים שבטבלה מצורפים כנספח ד'.

ה' צילום התפריט של "אכילה במקום" באחד מסניפי המשיבה מצורף כנספח ה'.

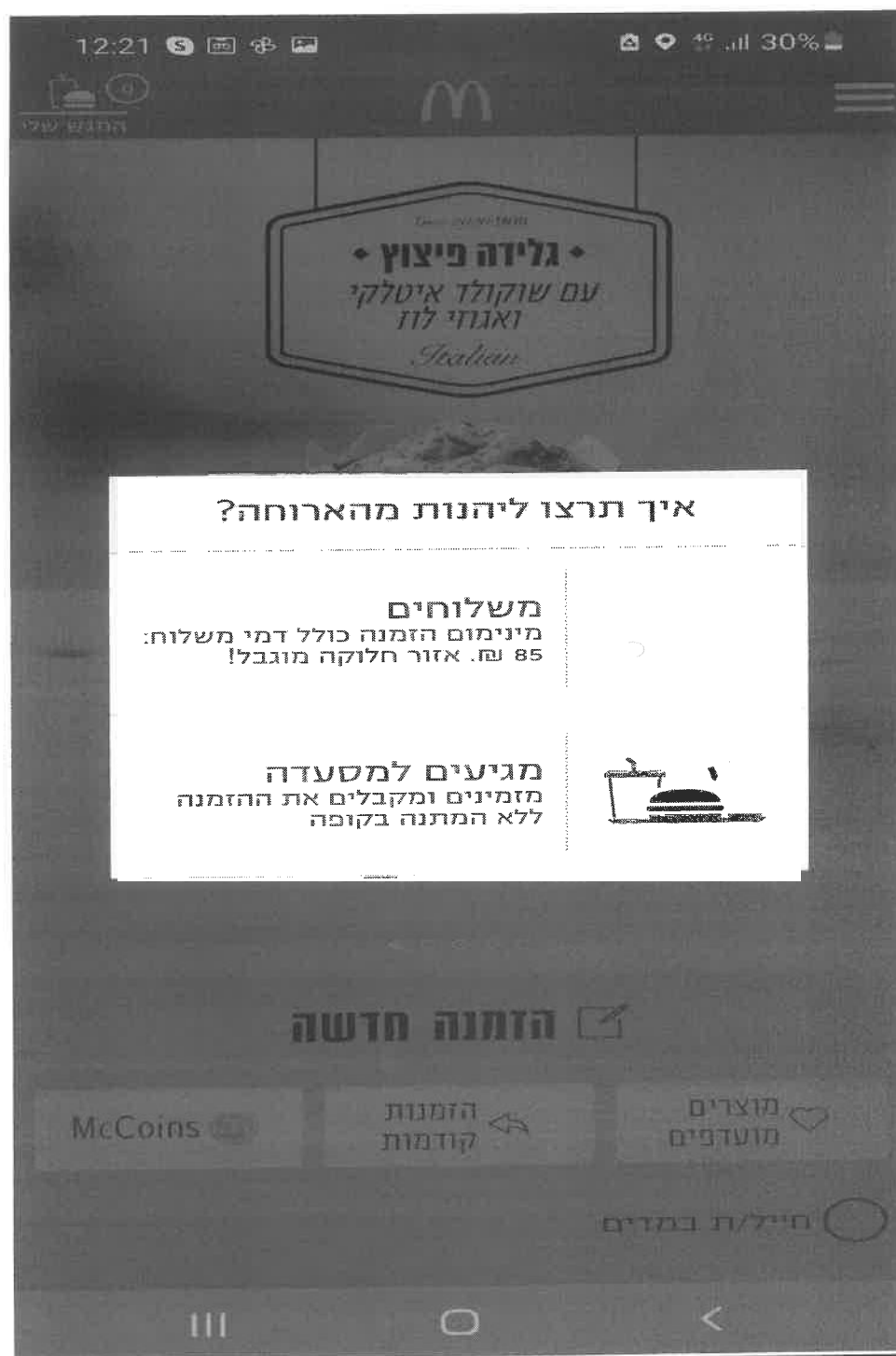
תהלי ההזמנה מהמשיבה :

17. להלן נמחיש ונציג את תהליך ההזמנה מהמשיבה של הזמנה הכוללת שני מוצרים : "ארוחת מק רויאל" ומוצר בודד – "ביג מק".

18. כאמור, ניתן לבצע הזמנות מהמשיבה באמצעות האתר ובאמצעות האפליקציה. תהליך הרישום וההזמנה דומים מאוד בשניהם. זה המסך המתקבל כאשר נכנסים לאפליקציה:

19. לאחר לחיצה על 'הזמנה חדשה':

20. כפי שניתן לראות, כל שנרשם בהקשר של המשלוחים הוא כי הם כרוכים בדמי משלוח ובמינימום הזמנה. הא ותו לאו. ממילא חלקות מניח ומאמין שכך הם פני הדברים והוא אפילו לא

מעלה על דעתו כי בפועל הוא משלם בנוסף לדמי המשלוח, סכומים נוספים עבור קבלת המוצרים במשלוח.

21. לאחר לחיצה על ארוחת "משלוחים" והזנת הכתובת :

שורות נ"א (משלוחים)		קינו	
ארוחות משלוחים		ארוחות ילדים	
ארוחות סלט		McCoins +	
62 ₪	רויאל חריף		
54 ₪	מק רויאל		
54 ₪	מק רויאל חריף		
58 ₪	מק רויאל בתוספת פטריות		
58 ₪	מק רויאל חריף בתוספת פטריות		
58 ₪	מק רויאל בתוספת אנוס		
58 ₪	מק רויאל חריף בתוספת אנוס		
62 ₪	דאבל מק רויאל		
62 ₪	דאבל מק רויאל חריף		

22. עינינו הרואות, כי בשום מקום המשיבה לא מגלה ואין שום אינדיקציה לכך מדובר בארוחות "מוגדלות" ושמחירה יקרים יותר ממחירה הרגילים.

הזמנת ארוחת מק רויאל:

23. לאחר לחיצה על "מק רויאל" מתקבל המסך הבא:

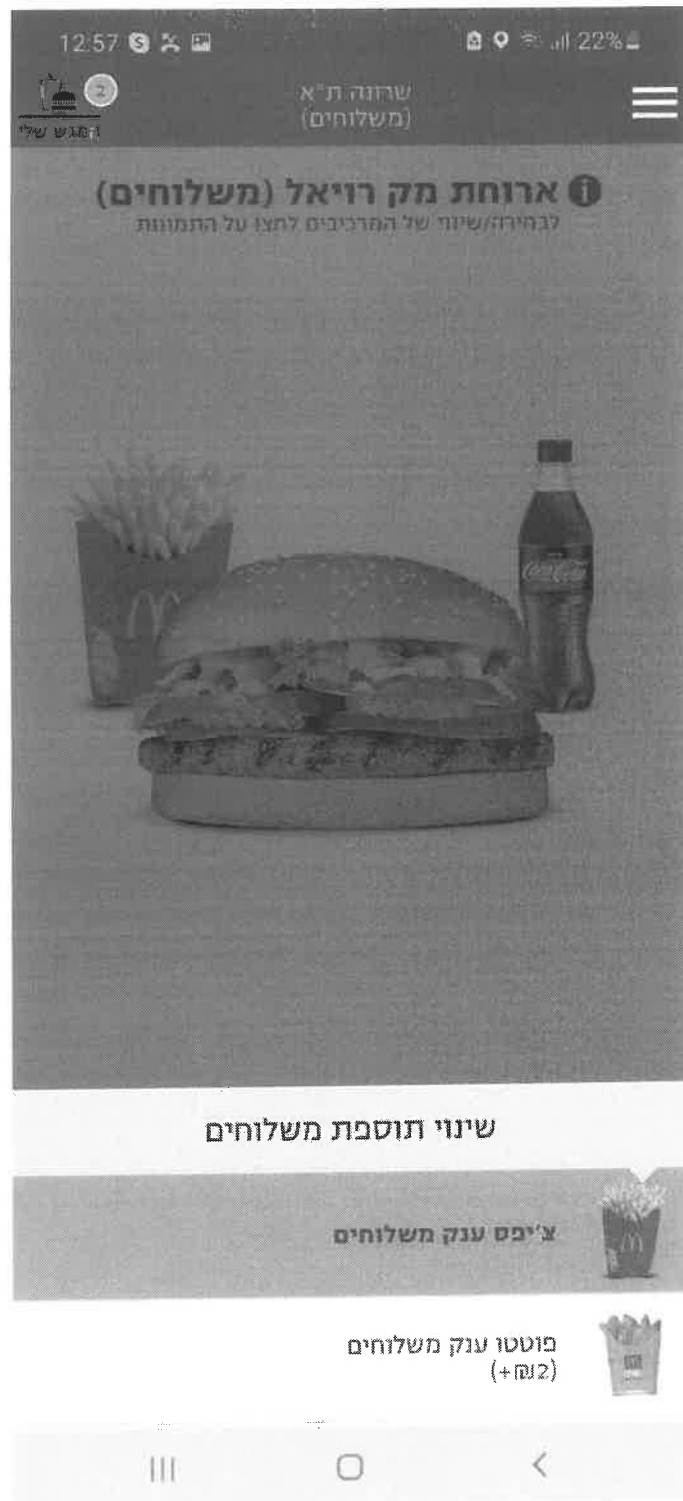

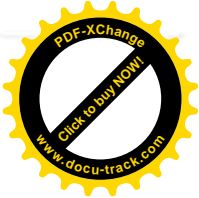
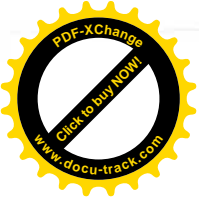
24. לאחר לחיצה על "שלח למגש שלי":

25. עינינו הרואות, כי בשום מקום לא נגלה ללקוח שהארוחה שהזמין, ברירת המחדל כאמור, הינה למעשה ארוחה "מוגדלת" שעולה יותר.

26. באפשרות הלקוח לגלות שהוא בעצם הזמין ארוחה "מוגדלת" היא רק במקרה בו הוא לוחץ על התמונה של התוספת (למשל על הציפס), אז נפתחת חלונית שבה נרשם שהתוספת היא "ענקית" ומסתבר שכלל לא ניתן לשנותה לקטנה יותר:

27. אלא שכאמור, ככל שהלקוח מעוניי להזמי את ברירת המחדל ו/או אינו מעוניין לשנות את התוספת, ממילא הוא לא ילחץ על התמונה של התוספת (ככל ואפשרות זו בכלל ידועה לו) וכפועל יוצא מכך גם לא ידע שהוא רכש ארוחה "מוגדלת" יקרה יותר.

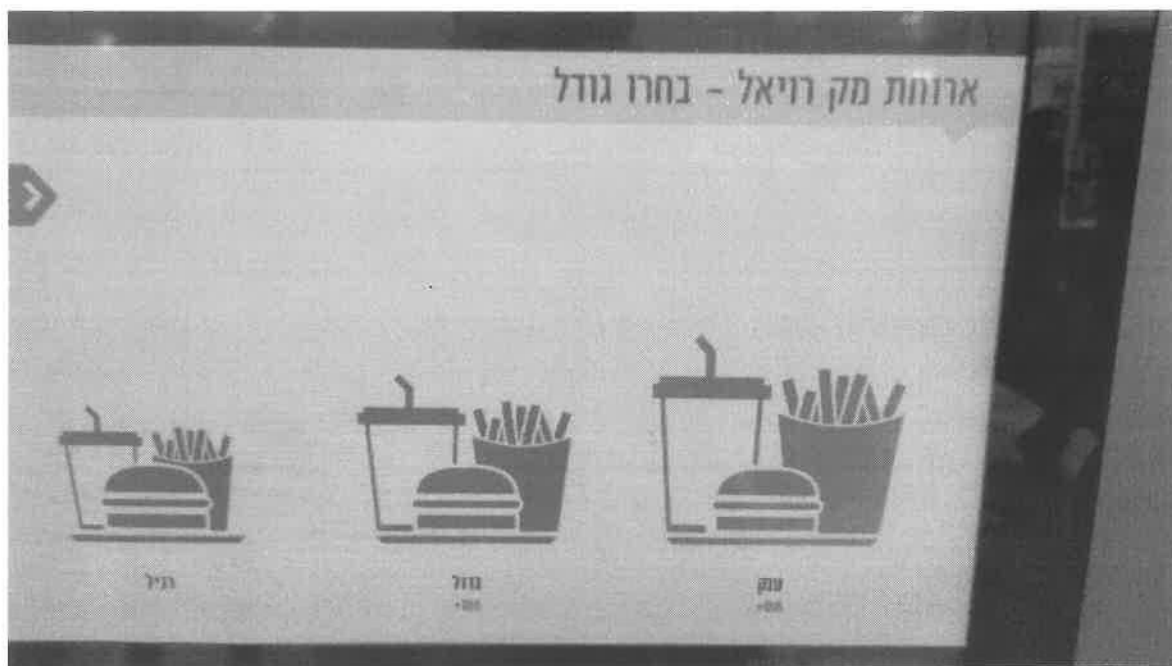
28. מעבר לכך שהצרכן הסביר מאמין שברירת המחדל הינה ארוחה "רגילה" שכן כך הגיונס של דברים, הדברים מקבלים משנה תוקף לאור העובדה שכאשר פונים להזמין ארוחה מהמשיבה באכילה במקום, מוכרני המשיבה נוהגים לשאול את הלקוחות האם הם מעוניינים להגדיל את הארוחה.

29. בדומה, כאשר מבוצעת הזמנה באפליקציה/אתר באיסוף עצמי, ברירת המחדל הינה ארוחה רגילה ובטרם מתאשר ללקוח להמשיך בהזמנה, באפשרותו לשנות את גודל הארוחה לגדול או ענק:

30. הדברים אותם דברים גם כאשר מבצעים הזמנה באיסוף עצמי באחת מהעמדות הממוכנות המוצבות בסניפי המשיבה. גם שם נדרש הלקוח לבחור את גודל הארוחה כתנאי להמשך הזמנתו:

31. לפיכך, בכל הקשור לשירותי המשלוחים, סברתם ואמונתם של לקוחות המשיבה לפיה הם מזמינים ארוחה רגילה, אך מתחזקת מקום בו הם לא נשאלים האם ברצונם להגדיל את הארוחה ו/או לא מתבקשים לבחור את גודלה.

32. יתירה מכך עינינו רואות שלאור כל הדר המשיבה מסתירה מפני לרוחותיה כי מחירה של הארוחה גבוה ממחירה באכילה במסעדה ובאיסוף עצמי שעומד על 53 ₪ לאחר הגדלה לענדית. ודור כשזו א כוללת משלה דט יותר.

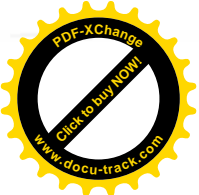
33. כלומר המשיבה מסתירה מפני לרוחותיה שעלות דבלת המוצר במשלוח גבוהה יותר מדמי המשלוח.

34. כל שרשום בהדפסה של הארוחה הוא "משלוחים". למותר לציין כי אי במילה סתמית וטריוויאלית זו כדי להעמיד את הלכות על ההבדל במחירים וממילא ל כ שדבלת המוצר במשלוח כרוכה בתשלום נוסף מעבר לדמי המשלוח.

הזמנת ביג מר:

35. לאחר לחיצה "המשך הזמנה" ולחיצה על "מוצרים בודדים":

<div> <div>12:21</div> <div> </div> <div>27%</div> </div> <div> <div>המסע שלי</div> <div> <div>שורות ת"א (משלוחים)</div> <div> </div> </div> </div>				
שתייה	תוספות	מוצרים בודדים	קינוחים	נרות סלט
38 ₪		דאבל מק-רויאל חריף		
19 ₪		ביג מק		
10 ₪		מיני רויאל		
8 ₪		המבורגר		
12 ₪		מיני מומבאי		
36 ₪		מגה קריספי צ'יקן		
30 ₪		קריספי צ'יקן		
10 ₪		מיני קריספי צ'יקן		
47 ₪		6 צ'יקן סלקט		

36. לאחר לחיצה על "ביג מק":

37. לאחר לחיצה על 'שלח למגש שלי':

38. לאחר לחיצה על "סיום הזמנה":

39. כפי שניתן לראות בבירור, רק כאשר הלקוח מסיים את ההזמנה ופונה לבצע את התשלום, נגלה בפניו, באופן מוצנע וחבוי בין כל רשימת הפריטים הארוכה שהזמין, כי התוספת והארוחה שהזמין היא למעשה "ענקית". למותר לציין, כי במקרים רבים הלקוח כלל אינו מבחין בכך

ובמ רים אחרים הלכוח בכלל לא מבי שמשמעות הדבר היא שהוא רכש בעצם ארוחה "מוגדלת" י רה יותר.

40 לשלמות התמונה יוער, כי לאחר ביצוע התשלום המשיבה שולחת דואר אלקטרוני ללקוח שבו מפורטים הפריטים שהזמין וגם שם נרשם כי הארוחה המוזמנת היא "ענקית", אך המבקש (כמו גם לקוחות אחרים) לא הבחין בזמן אמת באותה הודעה, שכן הוא סיים הזמנתו. מה גם שאפילו היו לקוחות כלשהם מבחינים בקבלתה קרוב לוודאי שלא היו מתעמקים בה.

ו' הודעת הדואר האלקטרוני שנשלחה למבקש מצורפת כנספח ו'.

41 נית לראות בבירור לאור כל הדר המשיבה מסתירה מפני ללוחותיה שבנוס לדמי המשלוח דיימת עלות נוספת נסתרת לשם דבלת אותם מוצרים במשלוח.

42. כאמור, תהליך ההזמנה באתר האינטרנט כמעט זהה להזמנה באפליקציה וגם שם המשיבה מסתירה מפני הלקוחות הן את העובדה שהם מזמינים ארוחה "מוגדלת" והן את העובדה שקבלת המוצר במשלוח, כרוכה בעלות נוספת על דמי המשלוח.

ז' צילומי מסך של תהליך ההזמנה באתר המשיבה של המוצרים שלעיל מצורפים כנספח ז'.

43. מכאן הבקשה.

התובענה ראויה לידו כייצוגית:

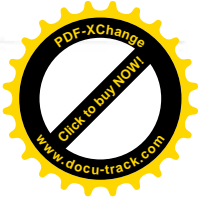
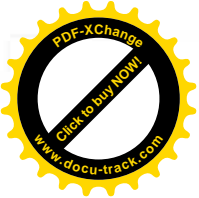
התובענה נסמכת על פרט 1 שבתוספת:

44. סעיף 3 (א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע, כי ניתן להגיש תובענה ייצוגית בהתאם לפרטים המנויים בתוספת השנייה לחוק. פרט אחד עניינו בתביעה כנגד "עוסק". אין ספק כי המשיבה היא עוסק והמבקש לקוח.

עילת תביעה אישית:

45. סעיף 4 (א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע שאדם שיש לו עילת תביעה אישית רשאי להגיש תובענה ייצוגית. ביד המבקשת מספר עילות תביעה כמפורט להלן.

הפרת הסכם:

46. כאמור, המשיבה העמידה את דמי המשלוח על הסך של 12 ₪. פשיטא שיש לראות בכך התחייבות של המשיבה כלפי לקוחותיה לפיה זוהי העלות היחידה הכרוכה בקבלת המוצר במשלוח.

47. אין לאפשר למשיבה להתנער ממצגיה בדבר סכום דמי המשלוח ואין לאפשר לה לגבות דמי משלוח מוסוויים נוספים דא פאקטו.

48. לפיכך, מקום בו המשיבה לא מקיימת את התחייבויותיה וגובה הלכה למעשה דמי משלוח גבוהים יותר מהמוסכם והמוצהר, ממילא היא מפירה את ההסכם עם לקוחותיה.

49. על המשיבה להשיב ללקוחות את הפער שבין שני המחירים.

הטעייה על פי חוק הגנת הצרכ :

50. סעיף 2 (א) לחוק הגנת הצרכן תשמ"א – 1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן") קובע:

2. (א) לא יעשה עוסק דבר – במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה – העלול להטעות צרכן בכל ענין מהותי בעסקה (להלן – הטעייה);

51. כל התנאים שהותוו בפסיקה באשר לקיומה של הטעייה מתקיימים בדנן.

52. **מצג מטעה**: אין חולק כי המצג אותו מציגה המשיבה לפיו לכאורה הארוחה המוזמנת הינה "רגילה" בעוד שבפועל מדובר "במוגדלת", וכן המצג כאילו העלות היחידה הכרוכה בקבלת המוצר במשלוח הינה דמי המשלוח בעוד שהעלות הממשית והאמיתית גבוהה יותר, ולחילופין ולכל הפחות **הסתרתה** של העובדה כי מדובר בארוחה "מוגדלת" ושל העובדה שעלות קבלת המוצר במשלוח עולה על דמי המשלוח, הינם בבחינת הצהרה כוזבת:

"כפי שהוסבר, הטעייה היא הצהרה כוזבת שעה שיש פער בי הדברים הנאמרים או המוסתרים (הטעייה במחדל) לבין המציאות"

סיני דויטש דיני הגנת הצרכ **כר ב: הדי המהותי עמ' 122 (2012)**.

53. ודוק, ברי שכאשר מוצג ללקוח שדמי המשלוח עומדים על סכום מסוים, קל וחומר מקום בו קיים סכום הזמנה מינימלי, הוא מבין ומניח שזהו הסכום היחיד שאותו עליו לשלם עבור קבלת

המוצר במשלוח. הדברים מקבלים משנה תוקף לאור הכתוב "בתנאי השימוש" של האפליקציה והאתר⁶:

"כל המחירים הם בשקלים חדשים וכוללים מע"מ אך אינם כוללים את התשלום עבור המשלוח אשר יצוי בנפרד במהלך הזמנת משלוח. כל המחירים, כולל המשלוח, עשויים להשתנות מעת לעת בכפוף לשיקול דעתה הבלעדי של החברה. המחיר שיחול על ההזמנה יהיה המחיר שהוצג לך בעת ביצוע ההזמנה. המלאי והזמינות של השירותים והמוצרים המוצעים בשירות מוגבלים וייתכן כי בעת קבלת ההזמנה לא ניתן יהיה לספק את המוצר או השירות שהוזמנו. החברה שומרת לעצמה את הזכות לשנות ו/או להסיר את רשימת המוצרים והשירותים המוצעים בשירות בכפוף לשיקול דעתה הבלעדי ואין בתנאי השירות אלה ו/או בשירות כדי לחייב את החברה להציע או לספק שירותים ו/או מוצרים כלשהם. תמונות המוצרים בשירות נועדו להמחשה בלבד. ייתכנו הבדלים בין התמונות המוצגות בשירות, לבין המוצרים המסופקים בפועל, לרבות אך לא רק, הפרשי גוונים בין תצלומי המוצרים בשירות לבין המוצרים כפי שיסופקו בפועל".

ח' תנאי השימוש מצורפים כנספח ח'.

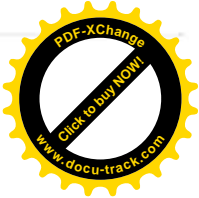
54. פשיטא שמדברים אלה הלקוח מבין ביתר שאת שהתשלום היחידי עבור המשלוח הינו דמי המשלוח המוצגים בנפרד. הלקוח אפילו לא יכול להעלות על דעתו כי בפועל הוא משלם עבור המשלוח סכומים נוספים שמוחבאים במחיריהם של המוצרים.

55. **ולעניי גודל הארוחה המוזמנת:** ברי שכאשר הלקוח בוחר להזמין את ברירת המחדל, הוא מצפה ומאמין שהארוחה שהוא הזמין הינה "רגילה" – **כפי שהמשיבה א מכנה אותה.**

56. כפי שתיארנו לעיל, הדברים מקבלים משנה תוקף לאור העובדה שכאשר מדובר באיסוף עצמי **הלכות חייב לבחור את גודל הארוחה** (הן כאשר מזמינים באפליקציה/אתר והן באמצעות העמדות הממוכנות).

57. באותו אופן, כאשר מדובר באכילה במקום, לא רק שבברירת המחדל הינה ארוחה "רגילה", אלא שנציגי השירות נוהגים לשאול את הלקוחות האם הם מעוניינים להגדילה. ועוד: בהליך אחר שהתנהל כנגד המשיבה, היא תיארה את תהליך ההזמנה בעמדות הממוכנות המוצבות בסניפיה (בקשר עם אכילה במקום), שם הבהירה **שדיים מס נפרד וייעודי שבו על הלכות לבחור את גודל הארוחה**, כדברי בית המשפט הנכבד באותה פרשה:

⁶יש לאשרם על מנת להירשם לאתר/אפליקציה.

"מסך א'- מסך הבית בו אפשרות להזמין מוצרים בודדים או ארוחות. לקוח המבקש להזמין ארוחה מקיש על כפתור "ארוחות". (2) מסך ב'- מגוון ארוחות לבחירה, כאשר כל אחת מהמנות העיקריות מופיעה תחת שם מותג כדוגמת: "ביג אמריקה", "מק רויאל" "דאבל מק רויאל", "קריספי צ'יקן", "סטייק צ'יקן", ארוחת ילדים וכדומה. לאחר בחירת ארוחת "מק רויאל", ממשיכים למסך הבא. (3) מסך ג'- "רוצה לשנות מרכיבים במוצר?" במסך זה מופיעה המנה העיקרית לבדה (לדברי המשיבה, כשמצוין "מנה עיקרית" בתשובתה זו הכוונה לכריך המבורגר/חזה עוף/דג). באפשרות הלקוח להוציא או להוסיף פריטים שונים, כגון רכיבים, ירקות וכדומה. (4) מס ד'- מס בחירת גודל הארוחה. אדגיש כי המשיבה בחרה להביא בתשובתה את מס בחירת גודל ארוחה כפי שהוא מופיע בעמדת ההזמנה הדיגיטלית רד החל מיום 12.7.17 לאחר הגשת בדשת האישור ולא מדובר במס שהופיע בפני המבדש. לטענת המשיבה במס זה נדרש הלוח לבחור את גודל הארוחה- לאחר שכבר בחר את המנה ה ידריית ובכלל זה את מחיר הארוחה כולה במסכים הדודמים. בהתאם במחיר של 3.90 ₪ נית להגדיל את ארוחת המד רויאל ל-"גדול" ובמחיר של 6.90 ₪ ל-" גד".

ת"צ (מחוזי חי') 56101-06-17 זמי דור נ' אלוניאל בע"מ (פורסם בנבו, 10.05.2018)

58. לאמור: לא רק שהלקוח הסביר מאמין ומניח כי ברירת המחדל הינה הזמנת ארוחה "רגילה" אלא שלאור המתואר לעיל, הלקוח מניח ומבין ביתר שאת שכאשר הוא לא מתבדש לבחור ו/או לשנות את גודל הארוחה, הרי שהוא רכש את הארוחה "הרגילה".

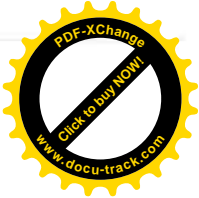
59. לא רק שגודל הארוחה המוזמנת הוא עניין מהותי בעסקה מעצם טבעו וטיבו שהרי מדובר בתוספת כספית משמעותית, אלא שסעיף 2 (א) קובע חזקה לפיו יראו כמהותיים בעסקה ביתר היתר:

(1) הטיב, המהות, הכמות והסוג של נכס או שירות;

(2) המידה, המשקל, הצורה והמרכיבים של נכס;

60. באותו אופן ולעניין הפער בין המחירים והעלות הנוספת הכרוכה בקבלת המוצר במשלוח, סעיף קטן (13) קובע כי:

(13) המחיר הרגיל או המ ובל או המחיר שנדרש בעבר, לרבות תנאי האשראי ושיעור הריבית;

61. ובדנן: בהסתרתה של המשיבה את העובדה כי קיימים הבדלים במחירי אותם המוצרים כאשר רוכשים אותם בשירות המשלוחים ביחס לאיסוף עצמי או באכילה במקום, המשיבה מטעה את לקוחותיה בעניין עם מחיריהם הרגילים ו/או המקובלים ו/או שנדרשו בעבר עבור המוצרים.

62. ודוק: בהקשר זה המשיבה גם מטעה את הלקוח בקשר עם **העלות האמיתית** הכרוכה בקבלת המוצר במשלוח. בעוד שהלקוח מבין כי מדובר בדמי המשלוח בלבד, בפועל מדובר בסכומים נוספים שאותם הוא משלם.

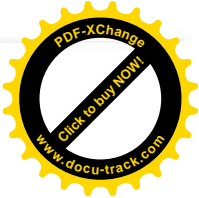
63. למעלה מן הצורך יוער, כי גם אם נניח לטובת המשיבה כי המשיבה לא התכוונה להטעות את לקוחותיה – למרות שלא כך הם פני הדברים, לא יהיה בכך כדי להועיל למשיבה שכן האחריות שבאיסור החטעיה על פי חוק הגנת הצרכן, הינה מסוג של **אחריות מוחלטת**:

"הטעיה, כולל הטעיה במחדל, לפי חוק הגנת הצרכן, אינה דורשת מהמטעה מצב נפשי של כוונה או של רשלנות".

סיני דויטש **דיני הגנת הצרכן** כרך ב: הדין המהותי עמ' 229 (2012)).

עוד ראו:

"העמדה לפיה האחריות האזרחית שמטיל חוק הגנת הצרכן בגין **הט יח צרכנית היא אחריות מוחלטת** נתמכת במספר טעמים בעלי משקל: ראשית, כאשר ביקש המחוקק להגביל את חובת הגילוי למידע הידוע לעוסק, עשה כן במפורש (ראו סעיף 4(א)(1) לחוק הגנת הצרכן. המטיל חובת גילוי ביחס ל"כל פגם או איכות נחותה או תכונה אחרת הידועים לו, המפחיתים באופן משמעותי מערכו של הנכס"). מכאן עולה לכאורה כי באותם נסיבות בהן לא הוגבלה חובת הגילוי, היא מוחלטת; שנית, סעיף 27 לחוק הגנת הצרכן קבע בשעתו הגנה לעוסק שהואשם בפלילים "אם הוכיח כי לא ידע ולא היה עליו לדעת" על ההפרה (סעיף זה בוטל לאחרונה בתיקון מס' 39 לחוק הגנת הצרכן, מאחר "שממילא באישום פלילי יצטרך תובע להוכיח מודעות להפרה". (דברי ההסבר להצעת החוק, ה"ח 620 מיום 31.10.2011)). עצם הצורך לקבוע פטור מאחריות פלילית, משמיעה לנו שהחובה הקבועה בהוראות חוק הגנת הצרכן (ושממנה נגזרת האחריות הנזיקית) היא מוחלטת; שלישית, מבחינת שיקולי המדיניות יש טעם להטיל אחריות מוחלטת על העוסק (היכול כמובן לשלוח הודעת צד ג' לגורם שהטעה אותו), שכן הוא זה שכלפיו יש לצרכן עילה מכוח חוק הגנת הצרכן. אם לא תאמר כך, הרי שעלול להיווצר מצב בו הצרכן יצא קרח מכאן ומכאן: את העוסק לא יוכל לתבוע, שכן לפי ההנחה לא

התרשל בהשגת המידע; ואת הגורם לכך שהעוסק לא ידע לא יוכל לתבוע, בהעדר יריבות משפטית (ולעיתים, גם בשל הקושי המעשי להתדיין עמו בהיותו נתבע זר); ולבסוף, העמדה לפיה האחריות להטעיה צרכנית היא מוחלטת, הגם שלא מצאתי לה עיגון בפסיקת בית המשפט העליון, נתמכת באסמכתאות כבדות משקל: הן עמדתם של הפרופסורים דניאל פרידמן ונילי כהן, בספרם דיני חוזים, כרך א' (תשנ"ב) 568 – 569, הן עמדתו של פרופ' סיני דויטש (סיני דויטש, הגנת הצרכן א', עמוד 401 הגנת הצרכן ב', עמוד 395) והן עמדתה (הלכאורית) של השופטת רות רונן בהחלטתה בבקשת האישור בת"א (מחוזי ת"א) 2593/05 דניאל נ' גורי יבוא והפצה [פורסם בנבו] (ניתן ביום 8.5.11. יצוין כי בערעור על החלטה זו, ע"א 4333/11 [פורסם בנבו] שניתן ביום 12.3.2014, נזכר הנושא, אולם לא הוכרע לגופו. ראו פסקה 22 לפסק דינו של השופט יצחק עמית ופסקה 13 לפסק דינה של השופטת עדנה ארבל"

ת"צ (מחוזי מרכז) 16584-10-11 רונית פלג נ' פריגו ישראל פרמצבטידה בע"מ (פורסם בנבו, 17.05.2015).

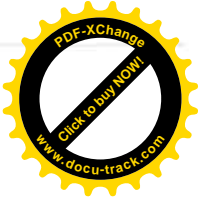
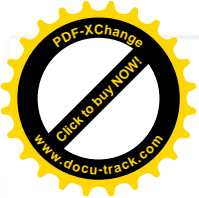
64. כל האמור לעיל מקבל משנה תוקף מקום בו שירות המשלוחים מבוצע כולו באמצעות האינטרנט באופן שמלכתחילה מציב את הצרכן בעמדת נחיתות:

"טענת המבקשת לפיה על מי שמבצע רכישה באמצעות האינטרנט מוטלת אחריות מוגברת לעיין בתנאי העסקה ולהבין אותם אף היא דינה להידחות, בין היתר, בהינתן מאפייניו הייחודיים של המסחר באינטרנט והעובדה שהוא מציב את הצרכן בעמדת נחיתות מול העוסק והופך אותו לפגיע יותר (וראו לעניין זה: דויטש, מעמד הצרכן בעמ' 513-516)"

רע"א 3425/16 אל על נתיבי אוויר לישראל בע"מ נ' יונת ברנד (פורסם בנבו, 11.07.2016)

65. נזק: לקוחות המשיבה הוטעו לסבור כי הם מזמינים ארוחה רגילה אך בפועל קיבלו ושילמו עבור ארוחה מוגדלת. הנזק הוא סכום ההפרש שבין שתי הארוחות. זאת, על אחת כמה וכמה מקום בו השתייה שמסופקת בשירות המשלוחים קטנה בכמותה ביחס לשתייה המסופקת באיסוף עצמי או אכילה במקום.

66. בנוסף, לקוחות המשיבה הוטעו לסבור כי הסכום היחידי אותו הם משלמים עבור קבלת המוצר במשלוח הוא סכום דמי המשלוח. הנזק הינו העלות העודפת אותה שילמו עבור קבלת המוצר במשלוח.

"משפרסמה בזק כי החיוב בגין שיחות בחיג בינלאומי ישיר יעשה על-פי משך זמן השיחה המדויק ועל בסיס דקת שיחה, קמה חובתה לגבות את הסכומים בהתאם לאופן החישוב שהוצג בפרסום וקמה זכותו של הצרכן לשלם עבור השירות בהתאם לאמור בפרסום. בפועל, כאמור, גבתה בזק סכומים העולים על אלו שהיו משתלמים לו נערך החישוב כמוצג בפרסום. נזדו של הצרכן המשתמש בשירות החיג הבינלאומי מתבטא בהפרש שבי הסכום שנגבה בפו ל לבי מחיר השירות כפי שהוצג. ניתן לכנות נזק זה כנזק של "הפרש גביה".

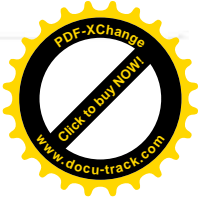
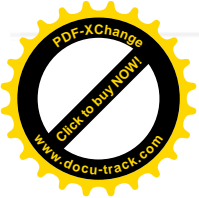
ע"א 1977/97 יוס ברזני נ' בזק החברה הישראלית לתשורות בע"מ, נה(4) 584 (2001)

67. יתר על כן. היות וההטעיה מלכתחילה מציגה את שירות המשלוחים באופן "חיובי" יותר מאשר הוא באמת והיות הדבר משפיע, באופן מובנה, על האטרקטיביות של השירות ומעלה את ערכו ביחס לערכו ללא ההטעיה, הרי שההפרש שבין שני הערכים הינו הנזק שנגרם לצרכן:

"כהשלמה לקביעות הנ"ל, ומבלי לטעת מסמרות בדבר, אני מוצא לנכון להפנות כאן גם לדברים הבאים, מתוך מאמרו של פרוקצ'ה וקלמנט, המאירים פ נוס של הנזד הממוני הנובע מדיומה של "הט יה צרכנית" במדרה דרוב לזה שבעניינו המתדיים לגישתם א ללא הסתמכות של הצרכנים על מצג-השווא שעשויים להצדיק פיצוי חללי בגי המחיר. וכך הם כותבים: "...מצג-שווא בתחום הצרכני מיועדים להציג את העסקה באור חיובי יותר מנקודת-מבטו של הצרכן מכפי שהיא בפועל. המציג מבקש להגדיל את הביקוש למוצר, ולכך נלווית בדרך-כלל גם עלייה במחירו. עליית המחיר הינה "נזד" שנגרם לצרכן באופ סיבתי עדב המצג. נזד זה נגרם לא רד לצרכנים שהסתמכו אלא לצרכנים כולם: גם צרכ שהחלטתו לרכוש לא נבעה ממצג-השווא ו ל-כ הוא לא הסתמ ליו סבל בכל-זאת נזד אם שילם בעבורו מחיר העולה ל זה שהיה משלם אלמלא המצג ובאופ דומה גם צרכ שלא נחש כלל למצג ולכ לא הסתמ ל האמור בו סבל נזד אם שילם בגינו מחיר גבוה יותר". (שם, בעמ' 10).

ע"א 8037/06 שי ברזילי נ' פרינר (הדס 1987) בע"מ (פורסם בנבו, 04.09.2014)

וראו:

"חלק אחר מחברי הקבוצה ניזוקו באופן קל יותר, שכ היו רוכשים את מכשירי המשיבה ו ושים בהם שימוש גם אם הייתה המשיבה נמנעת מפרסום מט ה, ומיידעת את הלקוחות כי המכשיר מביא להפחתת שיער לצמיתות בלבד. ואולם, אותם לדוחות היו כפי הנראה משלמים מחיר נמו יותר עבור המוצר מאחר שהתועלות המיוחדות לו היו פחותות (ראו יובל פרוקצ'יה ואלון קלמנט "הסתמכות, קשר סיבתי ונזק בתובענה ייצוגית בגין הטעיה צרכנית" עיוני משפט לז 7 (תשע"ז); ת"צ (מרכז) 13190-03-13 סבח נ' סודות המזרח, [פורסם בנבו] פסקאות 36-41 (החלטה המאשרת ניהול תובענה כייצוגית ניתנה ב- 9.3.2017) (להלן: "עניין סבח").

ת"צ (מחוזי מרכז) 20933-01-14 בת שבע פילו נ' הוס סרינובייטשנס בע"מ (פורסם בנבו, 20.11.2017)

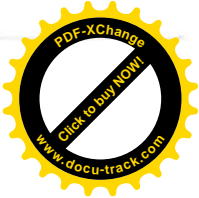
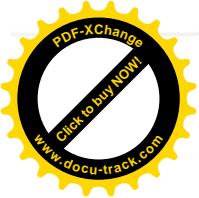
ועוד:

"לפיכך, כך עולה מהטופס, נקטו משווקי הגלידה באסטרטגיה שנועדה לשדר לציבור הצרכנים מסר לפיו שמנת אמיתית היא "מרכיב בסיסי" בגלידה וזאת מתוך הבנה כי אם יחלחל מסר זה לצרכנים הם יהיו מוכנים לשלם בעבור הגלידה "פרמיה סבירה" דהיינו מחיר גבוה יותר מגלידות אחרות. בנסיבות אלו, נראה כי ישנו סיכוי סביר שייקבע כי מיתוגה של הגלידה כ"גלידת שמנת אמיתית" מפר את איסור ההטעיה הקבוע בסעיף 2(א) לחוק הגנת הצרכן (ולעניין זה ראו והשוו: ע"א 8037/06 ברזילי נ' פריניר (הדס 1987) בע"מ, [פורסם בנבו] בפסקאות 27-29 לחוות דעתו של השופט ח' מלצר (4.9.2014)

רע"א 3721/15 אסם תעשיות מזון בע"מ נ' חגי שור (פורסם בנבו, 11.08.2015)

68. כך או כך, בכל מקרה בשלב הדיוני המקדמי דנו, על המבקש להראות שלכאורה נגרם לו נזק וכימותו ואופן חישובו יעשו רק בשלב בירור התובענה גופה:

"בהתייחס לדרישת המבקשים להשבת מלוא הסכום אבקש להפנות לדבריו של כב' השופט בנימיני בפרשת מולטילוק. באותה הפרשה קבע בית המשפט שחרף ההטעיה שנפלה בפרסומים, המוצר שנרכש לא היה משולל כל ערך וממילא אין לפסוק כפיצוי את מלוא סכומו: "אשר לשאלת הנזק, הרי שלטענת המבקש הנזק שנגרם לו הינו מלוא הסכום ששילם עבור המנעול (350 ₪), והפיצוי המבוקש הוא כמעין השבה [...] אכן, מנעול האינטראקטיב איננו נטול ערך כליל. [...] לפיכך, נזקו

של המבקש איננו כגובה עלות האינטראקטיב, אלא נמוך מכך. בשלב זה של אישור התובענה כייצוגית אינני נדרש לדבּו מהו גובהו המדויק של הנזק שנגרם למבדש כמו גם ליתר חברי הדבוצה וכיצד יש לחשבו. די בכך שהמבקש הוכיח לכאורה כי נגרם לו נזק בר-פיו. המשיבה הציבה בפרסומיה את ההגנה מפני שיכפול לא-חוקי כחלק חשוב בהגנה שמעניק המנעול נשוא התביעה. לכן גם צריך להניח שלפחות חלק משמעותי מן הצרכנים, וכך גם המבקש על-פי עדותו, רכשו את המנעול בשל תכונה ייחודית זו. ההנחה היא שמנול אשר מניד לרוכשו הגנה פחותה מזו שהובטח לו שווה פחות כס. ... השאלה כיצד לכמת את הנזק ואיני נותנת להוכיח את שיעורו תתברר בתביעה עצמה."

בש"א (מחוזי תל אביב-יפו) 5989/06 איל ג'א נ' אלטמ רודחות טבעית 1993 בע"מ (פורסם בנבו, 07.09.2010).

69. וכדברי בית המשפט הנכבד בפרשת פילו לעיל:

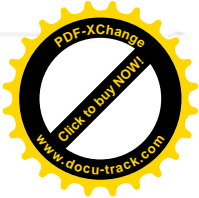
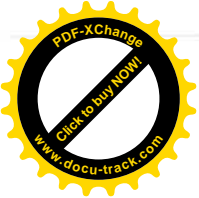
"כמובהר, את הקשיים הכרוכים באיתור כל אחת מהקבוצות הללו, ופסיקת סעד הולם לטובת חבריה, יש להותיר לשלב בירור התובענה לגופה".

ת"צ (מחוזי מרכז) 20933-01-14 בת שבע פילו נ' הוס סדינובייטנס בע"מ (פורסם בנבו, 20.11.2017)

70. **רשר סיבתי והסתמכות**: אין ולא יכולה להיות מחלוקת כי המבקש וכלל לקוחות המשיבה שעשו ועושים שימוש בשירות המשלוחים, סומכים ומאמינים שהמשיבה מגלה להם את כל המידע הרלוונטי, ובפרט את מהות המוצר שרכשו ואת העלות האמיתית הכרוכה בקבלת המוצר במשלוח.

71. לעניין ההסתמכות "הקבוצתית". בדנ"א 5712/01 יוס ברזני נ' בזר חברה ישראלית לתדשורות **בע"מ**, נו (6) 385 (פורסם בנבו, 11.08.2003), קבע בית המשפט הנכבד שניתן לאמץ דרישת הסתמכות מרוככת, באופן שניתן להתגבר על קשיים בהוכחת ההסתמכות הקבוצתית על דרך הגמשת כלל הראיות או על דרך פיצוי לטובת הציבור:

"בתרגום הדברים ובהחלתם על ענייננו: לו הייתה לברזני עילת תביעה אישית, ובית- המשפט היה מכיר בו כזכאי להגיש תובענה ייצוגית, ולו הכיר בית-המשפט בתובענה הייצוגית לגופה, כי-אז היה בית-המשפט רשאי לדבּו דרכים ראויות כנראה לו

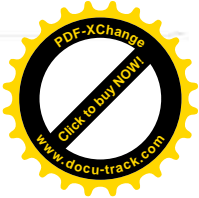
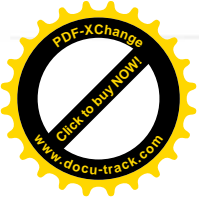
לדרכי הוכחתו של יסוד הדשר הסיבתי בי הפרסום המטעה לבי הנזל שנגרם לכל אחד מבני הדבוצה לרבות לגבי הנזל שנגרם לכל אחד ואחד מהם. וכלשון תקנה 9(א) הנזכרת: "...שכל חבר הקבוצה יוכיח את זכותו לסעד המבוקש באמצעות תצהיר, שבו יפרט את הנזק שנגרם לו". כך בתצהיר, וכהנחיית תקנה 9(ג) – גם בדרך אחרת שתיראה לבית-המשפט."

72. במרוצת הזמן חל ריכוך של ההלכה שנקבעה בפרשת ברזני לעיל. כך למשל, בת"צ (מחוזי י-ם) 21074-04-14 יונת ברנד נ' אל-על נתיבי אויר לישראל בע"מ (פורסם בנבו, 23.03.2016) התייחס בית המשפט הנכבד לעניין זה וקבע במפורש:

"מאז נפסקה הלכת ברזני האמורה, חוקק חוק תובענות ייצוגיות, ופסיקת בית המשפט העליון לאחר חקיקתו ביארה כי הכלים שניתנו בחוק תובענות ייצוגיות להוכחת הזכאות לסעד תשלום פיצוי כספי, משליכים על דרך בחינתו של יסוד הקשר הסיבתי בתובענה ייצוגית (ע"א 10262/05 אביב שירותים משפטיים בע"מ נ' בנק הפועלים בע"מ, ההנהלה הראשית (פורסם במאגרים [פורסם בנבו]; 11.12.08)). בנוסף, כפי שנקבע בעניין ע"א 10085/08 תנובה מרכז שיתופי נ' עזבון המנוח תופיק רבי ז"ל (פורסם במאגרים [פורסם בנבו]; 4.12.11), במקרה שאין זה מעשי להוכיח את הנזק שנגרם לכל אחד מחברי הקבוצה, ומדל וחומר את הדשר הסיבתי בי אותו נזל לבי התנהלות המזיד נית להעניד סעדים לטובת הציבור כאמור בס' 20 ג לחוד תובענות ייצוגיות. זאת ווד כי שצוי ב ניי תנובה ייתכ כי נית לדיים את הדרישה לדשר סיבתי בתובענה ייצוגית גם על דר לבי ת "דשר סיבתי דבוצתי". נראה אפוא כי הדרישה לדיומו של דשר סיבתי בי ההטעיה לבי הנזל איננה מכשילה את הבדשה."

73. פסיקה זו אושרה על ידי בית המשפט העליון אשר דחה את הטענה שלא היה מוצדק לאשר את התובענה כייצוגית בשל סוגיית ההסתמכות הקבוצתית/האפשרות להוכיח הנזק שנגרם לכל אחד מחברי הקבוצה:

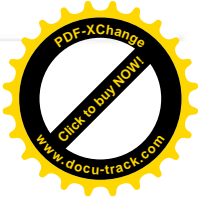
"לבסוף יש לדחות את טענת המבקשת לפיה לא היה מקום להתיר למשיב לנהל נגדה תובענה ייצוגית מן הטעם שלא נית להכריע בה לטובת הדבוצה מבלי לדיים בירור פרטני בנוגע לזכאותו של כל אחד מחבריה לפיצוי. אמנם, ישנם מקרים שבהם לא ניתן יהיה לאשר תובענה ייצוגית בשל קיומה של שונות גדולה בין חברי הקבוצה המיוצגת המחייבת בירור פרטני בנוגע לזכאותו של כל אחד מהם לסעד

המבוקש בתובענה. ואולם, הלכה היא כי בית המשפט לא יידחה בדשה לאישור תוב נה ייצוגית בשל דיומה של שונות בי חברי הדבוצה בהדשר זה אלא במדרים שבהם ברור כבר בשלב בדשת האישור כי לא נית להתגבר על הדשיים שמעוררת שונות זו באמצעות הכלים שמעמיד סעי' 20 לחוד תובענות ייצוגיות או פתרונות אחרים שנדונו בפסידה (ראו: ע"א 6887/03 רזניק נ' ניר שיתופי אגודה ארצית שיתופית להתיישבות, [פורסם בנבו] בפסקה 27 (20.7.2010); וע"א 7141/13 קונקטיב גרופ בע"מ נ' דבוש, [פורסם בנבו] בפסקאות 3-6 לחוות דעתה של השופטת ד' ברק-ארז ופסקה א' לחוות דעתו של השופט י' דנציגר (5.11.2015)). כפי שציי בית המשפט דמא א שבמדרה דנ ייתכ דושי להוכיח את זכאותו של כל אחד מחברי הדבוצה לפיצוי אי לומר כבר בשלב זה כי לא נית להתגבר עליו באמצעות אחד ההסדרים הייעודיים שפותחו לשם כ בחלילה ובפסידה ולפיכ השונות הדיימת בי חברי הדבוצה במדרה דנ אינה עילה לדחייתה של בדשת האישור "

ראו עוד:

"ועתה לטענתה של קידום שלפיה לא הוכחו התדיימותם של יסודות הנזל והדשר הסיבתי כתוצאה מ ההטעיה. בעניין זה יבואר כי הנזק שגרמה לכאורה קידום ללקוחותיה גלום בהפרש שבין שיעור הריבית או עלותו הממשית של האשראי כפי שנקבעו בחוזה ההלוואה, לבין אלה שבהם נשאו חברי הקבוצה בפועל. עם זאת, בדומה למקרים רבים שבהם נטען להטעיה צרכנית במסגרת של הליך ייצוגי, מטבע הדברים מתעורר דושי להוכיח ביחס לכל אחד מחברי הדבוצה את יסוד הדשר הסיבתי דרי: כי אמנם הסתמ על המצג המטעה בנוגע לריבית ולעלות הממשית של האשראי ובשל כך נמנע מליטול הלוואה אחרת. ברע"א 3608/18 יפאורה תבורי בע"מ נ' שוקרון [פורסם בנבו] (1.7.2019) הזדמן לי לפרט את השאלות המתעוררות בכל הנוגע לאופן ההוכחה של יסוד הקשר הסיבתי בתובענות ייצוגיות צרכניות, שאלות שחלקן אף מוקשות; ואולם גם במדרה דנ בדומה למדרה שם יש להותיר שאלות אלה לעת מצוא. מטבע הדברים יש יסוד סביר להניח כי דיימים לדוחות שהסתמכו על נתוני הריבית והעלות הממשית של האשראי כפי שהוצגו על ידי לידום וכתוצאה מכ נגרם להם נזל' ובשלב אישור התוב נה כייצוגית נית להסתפל בזאת ולהותיר את בירור גודלה של הדבוצה לשלב הדיו בתובענה

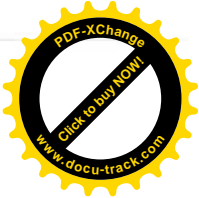
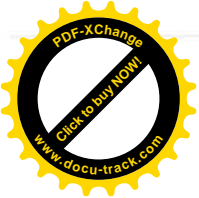

צמה ראו גם: רע"א 4486/18 JAMES RICHARDSON PROPRIETRY
LTD נ' כה פורסם בנבו בפסדה 20 1.7.2019

רע"א 7146/18 לידום ד.ש. השלעות ופיננסים 1992 בע"מ נ' ששו ששו (פורסם בנבו,
22.10.2019)

74. בת"צ (מחוזי מרכז) 20933-01-14 בת שבע פילו נ' הום סלינובייטשנס בע"מ (פורסם בנבו,
20.11.2017), סיכם כבוד השופט פרופסור עופר גרוסקופף, את הדברים באופן הבא:

"עמדת הפסיקה ביחס לאפשרות התביעה בגין הטעיה צרכנית בהליכי תובענה ייצוגית עברה שינוי במהלך השנים. אכן בתחילת דרכו של חוק תובענות ייצוגיות הציבה הפסיקה מכשולים בדרכם של המבקשים לנהל הליך בעילה של הטעיה צרכנית, הן לעניין הוכחת הדין הסיבתי בי המצג המט ה לבי מצב ההכרה של כל אחד מחברי הדבוצה והנזל לו הוא טו זה ל ניי הדרישה להומוגניות של חברי הדבוצה. ואולם בשנים האחרונות ניכרת מגמה של ריכוז דרישות אלו, תוך הכרה בכך שאין בהן, כשלעצמן, כדי להצדיק דחיית בקשת אישור, כאשר מוכחת הטעיה שיטתית של קבוצה גדולה של צרכנים. ה מדה ה דכנית מוצאת את ביטוייה בדבריה הבאים של השופטת כתוארה אז אסתר חיות: יש לדחות את טענת המבקשת לפיה לא היה מקום להתיר למשיב לנהל נגדה תובענה ייצוגית מן הטעם שלא ניתן להכריע בה לטובת הקבוצה מבלי לקיים בירור פרטני בנוגע לזכאותו של כל אחד מחבריה לפיצוי. אמנם, ישנם מקרים שבהם לא ניתן יהיה לאשר תובענה ייצוגית בשל קיומה של שונות גדולה בין חברי הקבוצה המיוצגת המחייבת בירור פרטני בנוגע לזכאותו של כל אחד מהם לסעד המבוקש בתובענה. ואולם, הלכה היא כי בית המשפט לא יידחה בקשה לאישור תובענה ייצוגית בשל קיומה של שונות בין חברי הקבוצה בהקשר זה אלא במקרים שבהם ברור כבר בשלב בקשת האישור כי לא ניתן להתגבר על הקשיים שמעוררת שונות זו באמצעות הכלים שמעמיד סעיף 20 לחוק תובענות ייצוגיות או פתרונות אחרים שנדונו בפסיקה. (רע"א 3425/16 אל על נתיבי אוויר לישראל בע"מ נ' ברנד, [פורסם בנבו] פסקה 16 (ניתן ב- 11.7.2016)). לדברים דומים ראו רע"א 2047/17 אגד אגודה שיתופית לתחבורה בישראל בע"מ נ' נאור, [פורסם בנבו] פסקה 6 (ניתן ב- 27.6.2017); רע"א 3418/16 המועצה להסדר הימורים בספורט נ' אבידן, [פורסם בנבו] פסקה 21 (ניתן ב- 1.9.2016); רע"א 4114/17 כמפל בע"מ נ' זוהר [פורסם בנבו] (ניתן ב- 2.11.2017). ויובהר כל

**פסדי הדי שנזכרו ל יל דנו בט נה להטעיה צרכנית בנסיבות המ לות בדיוד
את אות ט נות לכאוריות הנט נות כא ל ניי השוני בי חברי הדבוצה והדושי
שהדבר מ ורר לפסוד סעד ללא בירור פרטני".**

75. זאת ועוד. בדנן, מקום בו עסקינן (גם או לכל הפחות) בהטעיה במחדל, הרי שעל פי החלכה הפסוקה דרישת הקשר הסיבתי הינה מרוככת, ככל שבכלל קיימת, שכן הצרכן מניח ומסתמך על כך שהמשיבה מגלה לו את כל הטעון גילוי:

"כמו כן, נראה כי גם שאלת עצם דרישת הוכחתו של קשר סיבתי במקרה דנא ראוייה לשיקול נוסף. עניין זה מעורר שאלות לא פשוטות. הראשונה בהן היא האם יש להחיל את ההלכה שקבע בית משפט זה לעניין עילת ההטעיה בדנ"א 5712/01 ברזני נ' בזק חברה ישראלית לתקשורת, פ"ד נז(6) 385 (2003) גם כשמדובר בעילה של אי-גילוי."

עא 9590/05 לידיה רחמ נוני נ' בנד לאומי לישראל בע"מ (פורסם בנבו, 09.07.2007)

כן ראו:

"נראה כי הדרישה המוצבת לתובע להוכיח כי אילו היו מגלים לו את העובדות היה נוהג אחרת היא דרישה קשה להוכחה, ובמקרים רבים בלתי אפשרית והדברים מקבלים משנה תוקף ככל שבתובענה ייצוגית עסקינן. על השוני שבין הטעיה במעשה לבין הטעיה במחדל לעניין הקשר הסיבתי בהקשר הייצוגי עמדנו בע"א 9590/05 רחמן-נוני נ' בנק לאומי לישראל בע"מ (פורסם בנבו, 10.7.2007) שם בוטלה קביעתו של בית המשפט המחוזי לפיה יש לדחות בקשה לאישור תובענה ייצוגית משום שהתובעים לא הוכיחו קיומו של קשר סיבתי..... "הנה כי כן, ככל שהעוולה הצרכנית עליה נסמכת התובענה הייצוגית היא הטעיה שבמחדל על דר של אי גילוי יש בכ כדי להצדיק ריכו והגמשה ל ניי הוכחת הדשר הסיבתי בי ההתנהלות העוולתית ובי הנזד הנט ."

עא 10085/08 תנובה - מרכז שיתופי נ' עזבו המנוח תופיד ראבי ז"ל (פורסם בנבו, 04.12.2011)

בנוסף ראו:

"יצוין כי בפרשות ברזני ותנובה עסקו בתי המשפט בחוק הגנת הצרכן [...], מה שאין כן בעניינינו. עם זאת, אף למקרה דנן יש ללמוד מהקשיים שבהחלת הלכת ברזני על הטעיה שבמחדל, על הותרת השאלה בצריך עיון בפרשת רחמן-נוני ועל הכרעת סוגיה זו בפרשת תנובה. בעוד שהלכת ברזני עוסקת בהטעיה במעשה, הרי שבהטעיה שבמחדל סבור המתלשר ב סדה שהצד שכנגד עומד בדרישות החול....."בהיקש יש לומר כי המבוטח נותן אמון בחברת הביטוח כי היא נוהגת לפי הנחיותיו של המפקח על הביטוח. ממילא, ש ה שהדר הפרה את חובת הגילוי חזרה היא שהמבדשים הוט ו לחשוב שתגמולי הביטוח להם יזכו ב ת דרות מדרה ביטוחי יהיו בשווי הרכב הבסיסי ללא הפחתות כאלו ואחרות. ציפיית המבקשים התחזקה שעה שאת פרמיית דמי הביטוח שילמו המבקשים לפי שווי רכבם הבסיסי ללא התייחסות למשתנים מפחיתים. "שלילת המידע המפורט והאמיתי" באשר לגובה תגמולי הביטוח עולה כאמור כדי תיאור מטעה. כניסתם להסכם הביטוח יוצר ה את הדר הסיבתי וה את ההסתמכות הנדרשת לפי הלכת ברזני. גמירות דעת המבוטח נסמכת היא, על אותה הנחה כי חוזה הביטוח עומד הוא בדרישות הדין."

בשא (ת"א) 2405-04 יורם ב עמי נ' הדר בע"מ - חברה לבטוח – הפנידס חברה לביטוח בע"מ (פורסם בנבו, 14.01.2010).

76. וכדבריו של המלומד סיני דויטש דיני הגנת הצרכן כך ב: הדין המהותי עמ' 182 (2012):

"לעומת זאת, כאשר מוטלת חובת גילוי על העוסק, על הבנקאי או על המבטח, וחובה זו לא מולאה, אישור עילת ההטעיה בתובענות ייצוגיות הוא פשוט בהרבה. הצרכן מניח שהעוסק גילה לו את מה שהחוק מחייבו לגלות, ואם לאו, הרי שנגרם לו נזק בגין אי הגילוי. הקשר הסיבתי בין הטעיה לבין הנזק גם הוא קל להוכחה, שכן צרכן מסתמך על כך שהעוסק או הבנקאי יגלו לו מה שהחוק מחייבם לגלות"

77. הדברים דלעיל אף נכונים מכוח קל וחומר, מקום בו מלכתחילה עילת ההטעיה הינה "התנהגותית" ולא "תוצאתית", כך שלצורך הקביעה שקיימת עילת תביעה, אין צורך להוכיח נזק וממילא גם לא הסתמכות:

"לאחר שעיינו בפסק הדין ובטיעוני הצדדים, סברנו כי קיימת עילת תביעה לכאורה למערערת – למצער הטעיה לפי חוק הגנת הצרכן, כאשר איסור ההטעיה שבחוק משתרע גם על כל דבר ה לול להט ות א אם לא התדיימה הטעיה בפועל. לפיכך, פסק הדין יבוטל והדיון יוחזר לבית המשפט המחוזי, על מנת שיבחן אם מתקיימים שאר התנאים לאישור התביעה כייצוגית."

עא 7103/15 שושנה חיה הררי נ' טלדאר חברה בע"מ "Kia Motors"

וראו עוד :

"ככל שיקבע בתום ההליך כי המצג שיצרה המשיבה, לפיו מוצריה מאפשרים הסרה מלאה (או כמעט מלאה) של שיער לצמיתות, הוא מצג מטעה, הרי שהדבר יהווה הטעיה צרכנית כלפי כל ציבור הלקוחות (פרסומי המשיבה עלולים היו להטעות כל אחד מצרכני המשיבה. ראו סעיף 2(א) לחוק הגנת הצרכן).

בת"צ (מחוזי מרכז) 20933-01-14 בת שבע פילו נ' הום סדינוביי שנס בע"מ (פורסם בנבו, 20.11.2017)

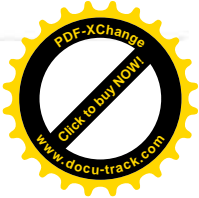
ניהול משא ומת בחוסר תום לב על פי סעי 12 לחוק החוזים :

78. סעיף 12 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973, מטיל חובה על צדדים לנהוג בדרך מקובלת ובתום לב במהלך המשא ומתן לקראת כריתת ההסכם. בכך שהמשיבה מסתירה מפני לקוחותיה כי עלות קבלת המוצר במשלוח גבוה יותר מדמי המשלוח ו/או שברירת המחדל המוזמנת הינה ארוחה "מוגדלת" ולא "רגילה", היא מפירה את חובת תום הלב החלה עליה בניהול משא ומתן :

"הפרת החובה לנהוג בדרך מקובלת ובתום-לב יכולה ללבוש צורתו של מחדל או של אי-גילוי עובדות כאשר על-פי הנסיבות היה מקום לצפות לכך שהאדם, המנהל משא ומתן, יגלה אותן לצד השני. הגילוי המתחייב מסעיף 12 אינו דוודא גילוי כתוצאה משאלותיו של הצד השני. אלא יש נסיבות, בהן מתחייבת מסירת פרטים יזומה של מידע, שהוא חיוני למי שנמצא במשא ומתן לקראת כריתת חוזה. כך נאמר בע"א 494/74 [9], בעמ' 144, מפי חברי הנכבד, השופט בייסקי:"

ד"נ 7/81 פנידר חברה להשדעות פתוח ובני בע"מ נ' דוד דסטרו, נבו

חול המכר :

79. סעיף 11 לחוק המכר תשנ"ח – 1968 (להלן: "חוק המכר") קובע כי:

אי התאמה

11. המוכר לא קיים את חיוביו, אם מסר –

(1) רק חלק מהממכר או כמות גדולה או קטנה מן המוסכם;

(2) נכס שונה או נכס מסוג או תיאור שונה מן המוסכם;

(3) נכס שאין בו האיכות או התכונות הדרושות לשימוש הרגיל או המסחרי או למטרה מיוחדת המשתמעת מן ההסכם;

(4) נכס שמבחינת סוגו, תיאורו, איכותו או תכונותיו אינו מתאים לדגם או לדוגמה שהוצגו לקונה, זולת אם הוצגו ללא קבלת אחריות להתאמה;

(5) נכס שאינו מתאים מבחינה אחרת למה שהוסכם בין הצדדים.

80. ברור שבכל הקשור להיות הארוחה המוזמנת "מוגדלת" ס"ק (1) (2) (4) (5) מתקיימים בדנן

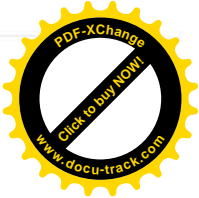
רשלנות על פי פרודת הנזיקי נוסח חדש ומצג שווא רשלני:

81. למשיבה קיימת כלפי המבקש וכלפי לקוחותיה חובת זהירות מושגית וקונקרטית.

"הנתבעת יצרנית ומשוודת של החיתולים, חבה בחובת זהירות מושגית כלפי הלקוחות שרכשו את אותם חיתולים, וכן חובת זהירות קונקרטית באופן שהיה עליה לצפות כי הפצת החיתולים התקולים והשימוש בהם תביא לנזק הנטען של דליפת נוזלים מהחיתולים באופן שהמוצר אינו עונה על תכליתו וכן לנזק של אי נוחות ועוגמת נפש".

ת"צ (מחוזי מרכז) 18451-04-11 מיה גד נ' חוגלה-דימברלי שיוו בע"מ (פורסם בנבו, 12.08.20)

82. הצגת מצג בפני הצרכנים כאילו הארוחה המוזמנת היא "רגילה" ובטח הצגת מצג לפיו עלות קבלת המוצר במשלוח כרוכה רק בתשלום דמי המשלוח, ולמצער הסתרת העובדות כהויתן, לא עולה בקנה אחד עם החובות המוטלות על רשת מזון מהיר סבירה ונבונה בנסיבות העניין.

83. ללקוחות נגרמו נזקים כתוצאה מרשלנות המשיבה. הם שילמו יותר מהסכום שאותו הסכימו ורצו לשלם.

עשיית עושר ולא במשפט:

84. בהתנהלותה המשיבה גם עושה עושר ולא במשפט על חשבון לקוחותיה וזאת בשני אופנים: פעם אחת מוכרת להם שונה ויקר יותר מזה שרצו לרכוש ופעם שנייה גובה מהם סכומים עודפים על דמי המשלוח.

85. כל שלושת היסודות לגיבוש העילה על פי סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט תשל"ט-1979 מתקיימים בדנן (רע"א 371/89 ליבובי נ' א. את. י. אליהו בע"מ, מד(2) 309, 321 (1990)):

א. **יסוד ההתעשרות** – הגדלת הארוחה וגביית וגביית מחירים היקרים יותר, מהווים התעשרות ברורה של המשיבה.

ב. **ההתעשרות הינה על חשבון המזכה** - התעשרות המשיבה היא באופן מובהק על חשבונם של לקוחותיה, אשר קיבלו מוצר שונה ויקר יותר מזה שביקשו לרכוש ושילמו סכומים עודפים על דמי המשלוח עבור קבלת המוצר במשלוח.

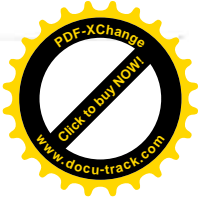
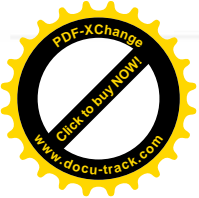
ג. **ההתעשרות שלא כדין** – התעשרות המשיבה הינה בניגוד להוראות דין רבות, כמפורט לעיל.

התביעה מעוררת שאלות מהותיות משותפות של משפט ועובדה:

86. סעיף 4 (א) וסעיף 8 (א) 1 לחוק תובענות ייצוגיות קובעים, כי על מנת שבקשה לאישור תובענה ייצוגית תתקבל, יש להראות כי בין המבקש לבין הקבוצה המיוצגת קיימות שאלות מהותיות משותפות של עובדה ומשפט.

87. במקרה דנן אין כל ספק כי גם תנאי זה מתקיים, היות ומדובר באותם מוצרים, באותו אתר אינטרנט/אפליקציה וממילא במדיניות קבועה של המשיבה. לא מדובר באירוע חד פעמי אלא **בהפרה ממושכת ושיטתית של הוראות הדין**, המהווה הוכחה לכאורה לקיומה של קבוצה:

"ניכר הפער שבין טענה על אודות **מדיניות או אופ התנהלות** שנוקט בה עוסק, שיש בה משום הפרת הדין, לבין טענה על כך שהוא מרבה לטעות, באופן נקודתי, ובכך מפר את הדין. **טענה מ הסוג הראשו** **אם היא מוכחת כדב י** **הריהי מבססת מיניה וביה**

דיומה של דבוצת נפגעים – הלא היא כל הצרכנים שכלפיהם הופעלה המדיניות האמורה. (ע"א 2112/17 גרסט נ' 013 נטוויז' בע"מ, פסקה 29 (2.9.2018)).

רע"א 3608/18 יפאורה תבורי בע"מ נ' שרונה ברמוחה שודרו (פורסם בנבו, 01.07.2019)

88. ובדנן, השאלות המשותפות העיקריות לחברי הקבוצה הינן, בין היתר:

א. האם המשיבה מפירה את התחייבויותיה כלפי לקוחותיה מקום בו היא לא מגלה כי ברירת המחדל הינה ארוחה "מוגדלת"?

ב. האם המשיבה מפירה את התחייבויותיה כלפי לקוחותיה מקום בו היא גובה מהם עבור קבלת המוצר במשלוח סכומים עודפים על דמי המשלוח?

ג. האם המשיבה מטעה את הלקוחות בכך שברירת המחדל בהזמנה הינה ארוחה מוגדלת ובכך שהיא גובה מחירים גבוהים יותר עבור אותם המוצרים בשירות המשלוחים?

ד. מהו הנזק שנגרם לצרכנים כתוצאה מההפרה/הטעייה?

קיימת אפשרות סבירה שהתובענה תוכרע לטובת חברי הקבוצה:

89. סעיף 8 א (1) לחוק תובענות ייצוגיות קובע, כי בקשה לאישור תובענה כייצוגית תתקבל באם ימצא בית המשפט הנכבד כי קיימת אפשרות סבירה כי התובענה תתקבל.

90. כמפורט לעיל, ביד המבקש עילות תביעה מוצדקות ולבטח קיימת אפשרות סבירה שהן תתקבלנה.

תובענה ייצוגית הינה הדר – היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת:

91. סעיף 8 א (2) לחוק תובענות ייצוגיות קובע, כי יש להראות לבית המשפט הנכבד כי תובענה ייצוגית הינה הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת.

92. בענייננו עסקינן בקבוצה גדולה מאוד שזהותם אינה ידועה וממילא לא ניתן לאגד את חברי הקבוצה לשם הגשת תובענה רגילה.

93. יתר על כן, במקרה דנן עסקינן בנזק בסכום קטן יחסית שנגרם לכל חבר קבוצה שאין כל כדאיות כלכלית להגיש בגינו תובענה רגילה, כך שגם מטעם זה ראוי לברר התובענה כייצוגית.

94. התובענה גם אינה מצריכה לערוך בירור ספציפי לגבי כל אחד מחברי הקבוצה בנפרד, שכן מסכת העובדתית והמשפטית זהה לכולם.

ליימת אפשרות סבירה שעניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת ובתום לב:

95. המבקש וב"כ נכונים להשקיע מזמנם וממרחם על מנת לנהל את ההליך בדרך הולמת ולטובת חברי הקבוצה.

96. קיימת חפיפה מוחלטת בין האינטרס של המבקש לבין האינטרס של כלל חברי הקבוצה, באופן שהצלחת המבקש בתובענה משמעותה הצלחת חברי הקבוצה.

97. אין כל ספק כי התובענה, המבוססת על מספר עילות, הוגשה בתום לב על ידי המבקשת.

הסעדים הנתבעים:

סעד כספי:

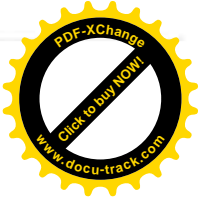
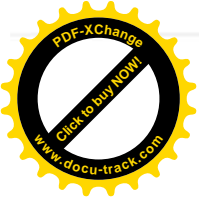
98. עלות התוספת עבור הארוחה "המוגדלת" הינה 9 ₪ ובכל מקרה המבקש שילם עבורה שקל אחד יותר בגין קבלתה במשלוח. המבקש גם שילם 2 שקלים יותר עבור המוצר "ביג מק" בגין קבלתו במשלוח.

99. בנוסף, אילו המבקש היה יודע שכך הם פני הדברים הוא כלל לא היה עושה שימוש בשירות המשלוחים, וממילא גם לא היה משלם את דמי המשלוח בסך של 12 ₪. לפיכך, נזקו האישי של המבקש עומד על הסך של 23 ₪.

100. אין באפשרות המבקש לאמוד את הנזק שנגרם לכלל חברי הקבוצה שכן הוא לא יודע מה גודלה. משום היקף עסקיה העצום של המשיבה, להערכתו סכום הנזק בגבול סמכותו של בית משפט נכבד זה.

צו עשה:

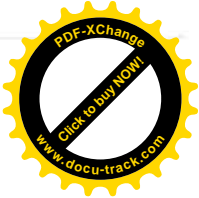
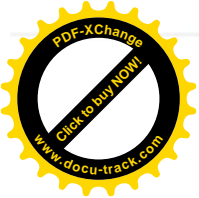
101. בית המשפט הנכבד מתבקש ליתן צו למשיבה שמחייב אותה לגלות ללקוחותיה כי בשירות המשלוחים ברירת המחדל של הארוחה המוזמנת היא "מוגדלת", וכי קיימים הבדלים במחירי המוצרים כאשר אלה נרכשים בשירות המשלוחים, ביחס למחיריהם באכילה במקום או באיסוף עצמי

סיכום:

102. אשר על כן, לאור כל הנימוקים והטענות המפורטים לעיל יתבקש בית המשפט הנכבד להורות כדלקמן:

- א. לאשר את התובענה כייצוגית.
- ב. לאשר למבקש לנהל את התובענה כייצוגית.
- ג. להגדיר את הקבוצה שבשמה תנוהל התובענה כייצוגית כמפורט לעיל.
- ד. להורות על מתן הסעדים המבוקשים לעיל.
- ה. ליתן הוראות מתאימות בקשר עם אופן פרסום ההחלטה בדבר אישור התובענה כייצוגית וכן לחייב את המשיבה בהוצאות פרסום זה.
- ו. לחייב את המשיבה בתשלום הוצאות המבקש בגין הגשת התובענה דנן.
- ז. למנות רו"ח מטעם בית המשפט הנכבד, אשר יעריך ויקבע מהו סכום הנזק המצרפי לכל חברי הקבוצה, וימסור לבית המשפט הנכבד דו"ח המפרט סכומים אלה.
- ח. לאשר למבקש להגיש תחשיב נזק קבוצתי לאחר שתקבע הגדרת הקבוצה ויתקבלו מסקנות רוה"ח שימונה על ידי בית המשפט הנכבד.
- ט. לפסוק למבקש את גמולה בגין טרחתה בהגשת התובענה הייצוגית והוכחתה בשיעור יחסי לשווי הסעד ממנו ייהנו חברי הקבוצה.
- י. לאשר לב"כ המבקש לנהל את התובענה כייצוגית בשם המבקש ובשם חברי הקבוצה ולפסוק לזכותו שכ"ט עו"ד בשיעור מסוים באחוזים כפי שיקבע בית המשפט הנכבד, משווי של הסעד ממנו ייהנו חברי הקבוצה.
- יא. לחייב את המשיבה בכל הוצאות המשפט של המבקש, אם תהיינה כאלו, לרבות אגרת בית משפט.

יב. ליתן למבקש ולחברי הקבוצה כל סעד נוסף אותו ימצא בית המשפט הנכבד כנכון וצודק בנסיבות העניין.

103. טענות המבקש הינן חלופיות, מצטברות או משלימות הכל בהתאם לנסיבות העניין וכפי הקשרו.

104. לבית המשפט הסמכות המקומית (בשל העובדה שלמשיבה סניפים רבים) והעניינית לדון בתביעה זו.

105. יהא זה מן הדין ומן הצדק לקבל את הבקשה.

אסף כהן, עו"ד
ב"כ המבקש